

موضوع فیش‌های حقوقی و دریافت‌های نجومی برخی از مدیران دستگاه‌های مختلف در حالی مطالبات زیادی در سطح جامعه ایجاد کرد که حالا با گذشت بیش از ۴۰ روز از اقبای این ماجرا، نه تنها عملاً اقدامی شایسته و بایسته توسط دولت در این حوزه صورت نگرفته که تلاش‌های گسترده‌ای برای سرپوش نهادن بر این موضوع هم آغاز شده است. مهم‌ترین محور این تلاش‌ها پیش کشیدن موضوع فسادهای مالی در دولت‌های قبل است، به عنوان نمونه رئیس‌جمهور در سفر روز گذشته خود به کرمانشاه با اشاره به اینکه با بزرگ کردن تخلف عده‌ای اندک و انتشار چند سند حقوقی، مردم دزدی‌های میلیاردی در گذشته را فراموش نمی‌کنند، تصریح کرد؛ البته اگر تخلفی در گوشه‌ای قبلی را فراموش خواهند کرد، اگر کسی در گذشته انجام شده‌ای بدین معنا نیست که مردم دزدی‌های قبلی را فراموش خواهند کرد. اما مسئله فیش‌های حقوقی را بررسی کند تا به واسطه آن دزدی‌های گذشته فراموش شود، همه بدانند که مردم آن دزدی‌ها را فراموش نکرده و از دادگاه‌های قضایی می‌خواهند که عوامل آن دزدی‌ها را به سزای اعمالشان برسانند.

این مقایسه نه فقط از سوی رئیس‌جمهور بلکه از سوی برخی دیگر از اعضای دولت نظیر محمدباقر نوبخت نیز صورت گرفته تا هماغطور که گفته شد، تخلف برخی از مدیران را پشت تخلفات مالی و اقتصادی روی داده در گذشته پنهان کنند؛ تخلفاتی که همواره نقطه و اهرمی برای سرزنش دولت دهم بود و باعث شد که در آخرین سال‌های فعالیتش دچار ریزش شدید در میان رأی‌دهندگان شود و همچنان نیز پرونده رسیدگی به تخلفات مالی صورت گرفته در آن زمان نزد مقامات قضایی مفتوح باشد.

لژوم بر خورد قانونی و صریح با فیش‌های حقوقی

اما مقایسه در یافت‌های نجومی با فسادهای مالی در گذشته در حالی صورت می‌گیرد که نزد قانون و دادگاه بروز هر کدام از این تخلفات جنبه‌ای جداگانه دارد و باید گفت که دستگاه قضایی تاکنون احکام سنگینی را هم برای فسادهای مالی صورت گرفته در دولت دهم صادر کرده و این تقاضایی بحق از سوی افکار عمومی است که دستگاه قضایی در

خصوص دریافت‌های نجومی مدیران نیز اقدامی مشابه کند؛ اقدامی که باعث شود راه‌های تکرار این وضعیت زشت در آینده بسته شود. این در حالی است که در دیدگاه ناظران خارجي، دولت و نظام عنصری یکپارچه هستند که بروز این اتفاق تلخ، تنها به حساب دولت نوشته نمی‌شود و در نظر آنان موضوع عام برای نظام جمهوری اسلامی ایران است.

از این‌رو باید گفت که تلاش برای لا‌پوشانی این موضوع بر جسته کردن فسادهای گذشته نه تنها کمکی به دولت در مسیرش برای مبارزه با فساد نمی‌کند بلکه زمینه‌ساز زخمی شدن صورت‌نظام با انگ فساد اقتصادی نزد افکار عمومی داخلی و خارجی خواهد شد، بنابراین دولت اگر بر شعار مبارزه با فساد همچنان پا برجاست باید خود پیش‌قدم معرفی مدیران فاسدش به دستگاه قضایی شود و هم‌زمان با این‌ساز و کاری را برای ایجاد

بی‌توجهی به الگوی علوی انتخاب مدیر کار را به فیش‌های نجومی رساند

قوانین بازدارنده جهت جلوگیری از تکرار چنین وقایعی تدوین کند.

نکته مهم در این بین، آن است که آفت اصلی در عرصه مبارزه با فساد اقتصادی، آلوده کردن این روند به بازی‌های سیاسی است؛ موضوعی که باعث می‌شود از شدت برخوردهای قضایی کاسته شود. بی‌شک امروز پنهان کردن موضوع دریافتی‌های نجومی پشت نام فسادهای مالی گذشته، همانند ادعاهای قرار داشتن نام مفسدان اقتصادی در جیب برخی افراد و تهدیدهای دروغین به افشای آن بود.

ناراضایتی رهبری از برخورد با مفاسد اقتصادی

تمامی این اتفاقات در گذشته و دولت فعلی در حالی اتفاق افتاد که از دیهشت سال ۸۰ رهبر انقلاب به دستور فرمانی هشت ماده‌ای خطاب به قوای سه‌گانه، خواستار برخورد با مفاسد اقتصادی شده بودند؛ موضوعی که دو سال قبل رهبر معظم

است. واقعیت امر این است که ما در طول دوران نظام جمهوری اسلامی شاهد آن بوده‌ایم که در برخی از موارد به دلیل عدم آگاهی برخی از افراد به سمت‌هایی گمارده شده‌اند که مالک‌های رفقاری‌شان در شأن نظام جمهوری اسلامی نبوده و گاهی نیز مایه زحمت برای کشور شده است. این در حالی است که کشور ما داده‌دار اجرای الگوی علوی در زمامداری کشور است اما در برخی موارد کمتر به معیارهای انتخاب کارگزاران که توسط علی(ع) مورد تأکید قرار گرفته است، عمل می‌شود. متأسفانه این موضوع اخیراً رواج بیشتری یافته و به رغم هشدارها و اندازهای دلسوزان نظام در خصوص به کارگیری برخی افراد مسئله‌دار در پست‌های مهم، این روند همچنان ادامه دارد.

عدم گزارش دهی مسئولان به مردم

یکی دیگر از دلایلی که زمینه بروز چنین فجایع اقتصادی را در سطح کشور به وجود می‌آورد، عدم ارائه گزارش‌های شفاف توسط مسئولان به مردم است که در میان حلقه واسط رسانه‌هایی هستند که وظیفه خطیر اطلاع‌رسانی عمومی را به عهده دارند، این در حالی است که رسانه‌ها با توجه به دریافت بازخوردهای عمومی اجتماع و طرح این بازخوردها با مسئولان در قالب سؤال، این امکان را دارند که همانند مشاوری امین، وضعیت جامعه را به مسئولان منعکس کنند و قبل از وقوع اتفاق بزرگ، جلوی آن را بگیرند.

عدم حساسیرسی دقیق از بیت‌المال

دلیل دیگر در این نارضایتی را می‌توان در عدم حساسیرسی شفاف از بیت‌المال توسط مسئولان امر و همچنین عدم پاسخگویی مناسب در این خصوص جست‌وجو کرد. متأسفانه گزارش‌های سازمان حساسیرسی کشور در خصوص وضعیت هزینه بودجه کشور و همچنین گزارش تفریح و تزیین و همسر و فرزندان آنان قبل و بعد از خدمت را بررسی کند اما واقعیت آن است که دایره این محلی برای نزاع‌های سیاسی بوده است، به همین خاطر این گزارش‌ها اکثر مواقع در میان هیاهوهای سیاسی کم می‌شود و کسی پاسخگو آن نیست، از این رو تمامی این عوامل دست به دست هم می‌دهند تا حساسیرسی قانع‌کننده‌ای از وضعیت هزینه‌کرد بودجه کشور صورت نگیرد و اگر هم بررسی است، موضوع عدم‌دقت در نحوه انتخاب محرمانه می‌شود و اسناد طبقه‌بندی شده کشور بییوندد.

امیدهای انتخاباتی که ۱۱ماه به انتخابات دوازدهم رنگ می‌بازد

وزن کثی اعتدال و اصلاحات در سال منتهی به انتخابات

اگر بنا باشد از بیرون هر روز برای نمایندگان ملت این چنین شرط و شروط گذاشته شود، اسم این نمایندگان را باید بردگان سیاسی گذاشت نه نمایندگان شرافتمند و آزاده‌ای که در بزنگاه‌ها دین‌شان را باید به ملت ادا کنند.

آفتاب یزد: ستادوم سهم‌خواهی اعتدالگرایان از دولت، صدای سران اصلاحات هم در آمد

روزنامه آفتاب‌یزد هم علنی‌تر و تندتر از گذشته به دولت و حامیانش حمله کرده و با بیانیه قرار دادن این موضوع که حامیان دولت از دولت سهم‌خواهی می‌کنند، می‌نویسد: «سهم‌خواهی اصولگرایان معتدل و منتسبان حزب اعتدال و توسعه، صدای سران اصلاحات را هم درآورد و است، چندی پیش خبری منتشر شد مبنی بر اینکه در مراسم افطاری رئیس‌جمهور، سران اصلاحات به دلیل دخالت برخی دولتی‌های عضو حزب اعتدال و توسعه در انتخابات هیئت رئیسه لب به گلایه گشودند. حال شنیده‌ها حاکی از آن است که این شکوه‌ها فزونی یافته است، آن هم به دلیل سهم‌خواهی اعتدالگرایان از سهم مردمی و روحانی، این در حالی است که همین اعتدالگرایان قدرت‌طلب به کرات پشت خود حسن روحانی را خالی کرده‌اند. به طوری که به گزارش ایلنا اعتدالیسون که وزنه تعادل مجلس

حضرتی: مردم امیدواری روزهای اول تصویب برجام را ندارند

الیاس حضرتی نیز از نمایندگانی است که با حمایت جریان اصلاحات وارد مجلس شده و امروز مانند دیگر عناصر این طیف تلاش می‌کند به مطالبات استانی همراهی نخواهند کرد.» این روزنامه مدعی اصلاح‌طلبی در ادامه اینگونه به نمایندگانی که از جرگه اعتدالیون هستند و به دولت گرایش داشته توهین کرده و قلیل بودن آنها را به رخ‌شان می‌کشد، متهم به سهم‌خواهی و نه انجام وظایف نمایندگی در مجلس می‌خواند و می‌نویسد: «از جمعی از یاران دولت گمان می‌کردند در مجلسی با ۱۰ نماینده اصلاح‌طلب و صد و چند نماینده اصولگرا! جمع ۴۰ نفره اعتدالگرایان، حامی پر و پا قرص دولت خواهد بود اما گویی این نیروها آمده‌اند تا از دولت، صندلی قدرت طلب کنند و روحانی را در چالش؛ سخت در سال آخر ریاست جمهوری قرار دهند؛ موضوعی که یک منبع نزدیک به رئیس‌جمهور وسیق ایران نیز به آن اشاره کرده است. مجید انصاری پیغام اعتراض سران اصلاحات را نسبت به عملکرد مدعیان اعتدال در انتخاب هیئت رئیسه به روحانی رسانده بود و روحانی خوب می‌داند که اگر حامی هم در مجلس داشته باشد، اصلاح‌طلبان هستند.»

وی زیر سؤال بردن عملکرد وزارت امور خارجه را اینگونه بیان می‌کند: توصیه اکید ما به وزارت امور خارجه این است که قدری جدی‌تر با این موضوع برخورد کنند و از موضع تشر و تهدید برخورد نکنند چرا که اگر این‌طور پیش برود برجام نقض می‌شود و از بین می‌رود.

خدا حافظی باروحانی، سلام به انتخابات!؟

آنچه در این میان باید مورد تأکید قرار بگیرد این است که فضای حاکم بر روابط اصلاح‌طلبان با روحانی و دولت یازدهم فضای تنش‌آلودی است و قطعاً با استیضاح وزیر کار و امور اجتماعی یا تخنطه اقدامات و اظهارات شهیندخت مولاوردی و حتی با زیر سؤال بردن برجام توسط عناصر این جریان خاتمه نمی‌یابد و به احتمال فراوان با اعلام برائت این جریان از روحانی در انتخابات دوازدهم ریاست جمهوری رسیدگی خواهد شد.

ادراک

کبری آسوپار

پیامد اشرافی‌گری مسئولان

بی‌تفاوتی سیاسی توده‌هاست

از انقلاب اسلامی سال ۵۷هر چه گذشت، برای برخی آرمان‌های انقلاب کمرنگ‌تر و حتی کهنه‌تر شد. از آن شعراها و آرمان‌ها یکی هم مبارزه با اشرافی‌گری بود. این شعار البته همچون باقی شعارهای انقلاب، مبانی محکم دینی و عقلی داشت. در واقع از عوامل اصلی قیام مردم در دوران پهلوی اشرافیت افسارگسیخته دربار و مرتبطین آن بود. همه ما تصاویر حلبی آبادهای اطراف تهران در کنار کاخ‌های سعدآباد، در کنار ولخرجی‌های عجیب و غریب جشن‌های ۲ هزار و ۵۰۰ ساله، در کنار بریز و بپاش‌های مهمانی‌های دربار و عروسی‌های چندباره محمدرضا پهلوی هنوز در خاطرمان هست و هنوز صدای امام (ره) هم در خاطرمان هست که این انقلاب، انقلاب مستضعفین است، انقلاب کوخ‌نشینان!

مبانی دینی ساده‌زیستی و نظرات حضرت امام (ره) بماند که جایی برای بحث ندارد، آن کس که از امام (ره) فاصله گرفته را بعید است یادآوری نظرات ایشان سودی بخشد. شاید برخی‌ها به زبان بیاورند، اما در عمل مع‌الافس اندیشه‌های امام‌مان را در درون خودشان به موزه سپهرند! با این همه، حتی حکومت‌هایی که «اسلام» ندارند، حتی حکومت‌هایی که «امام خمینی» ندارند، حتی حکومت‌هایی که «انقلاب کوخ‌نشینان» و «آرمان ساده‌زیستی» ندارند، اگر قرار باشد باقلازه حکومت کنند، سطح فاصله طبقاتی را بین مردم هم کم می‌کنند،

چه رسد بین مردم و مسئولان.

آسیب‌های زندگی اشرافیت‌همان چیزی است که به‌قول رهبرمان برای بررسی‌اش همایش و جلسه نگذاشتیم، گرچه با همایش بدون عمل هم چیزی درست نمی‌شود. واقع این است در همه سال‌های گذشته از پاییز ۶۹ که توصیه عجیب «مانور تجمل» به مسئولان راه به خطبه‌های نماز جمعه گشود تا همین امروز که کاخ‌های اشرافیت بافته، آسیب‌ناشی اشرافیت دغدغه بیشتر مسئولان نبوده است. یک نگاه ساده، آسیب‌های اشرافیت را پیش روی ما می‌گذارد؛ اشرافیت در ایران بعد از انقلاب، از دهه ۷۰در بعد از ایران توسعه نیافته آغاز دهه ۷۰این یعنی تبعیض، یعنی شکل‌گیری طبقه‌ای خاص و ممتاز که این امکان را دارد باین امکان را یافته تا در سطحی بسیار متفاوت‌تر از اکثر مردم زندگی کند. این اشتباه

در همه ۲۵ سال گذشته ادامه یافته و امروز از سر افشاشگری حقوق‌های نجومی تازه زخم آن سر باز کرده است. این اشرافی‌گری افسارگسیخته است که افراد را به تعبیر سخیف از انقلاب همچون «سفره» و «سپه» می‌کشاند. این طبقه خاص چون برخورداری بیشتر از امکانات دارد، طبیعتاً امکان بیشتری برای رسیدن به مناصب بالا دارد. از سویی حقوق‌های نجومی باعث می‌شود مسئولانی هم که تا پیش از این جزو این طبقه ممتاز نبودند، جزو این طبقه خاص قرار بگیرند و با این حساب، فاصله میان مردم و مسئولان بیشتر می‌شود و عدم درک طبقات پایین جامعه، مدلی از تصمیم‌گیری‌ها را وجود می‌آورد که عملاً فقط طبقه ممتاز را خوشنود می‌کند. این می‌شود که در سرخوشی حاصل از امضای برجام، کسی فکر استفاده از پول به‌دست آمده (اگر چیزی به دست آمده باشد!) برای روستاهای دورافتاده مرزی نیست و مثلاً خرید هواپیما در اولویت قرار می‌گیرد که خاص طبقه مرفه و متوسط به بالای جامعه است. واردات ماشین‌های لوکس آزاد می‌شود، اجناس گران قیمت ولو کس بازار را پر می‌کند… و در کل تصمیم‌گیری‌ها به سمت تأمین خواسته‌های طبقه ممتاز جامعه می‌رود؛ طبقه‌ای که به واسطه رفاه مالی امکان بسیار بیشتری برای ابراز و علنی کردن درخواست‌هایش دارد.

برای ابراز و علنی کردن درخواست‌هایش، ترازون برخورداری‌ها از بیت‌المال به هم می‌ریزد، امکانات در اختیار یک طبقه قرار می‌گیرد و همین اتفاق، لاجرم ثبات اجتماعی را به هم می‌زند. جنبش ۹۹در صدی در امریکاعبدالمجربحران مالی ۲۰۰۸ نشان داد که حکومت‌ها حتی اگر قدرت سیاسی و نظامی و اقتصادی جهان باشند، در برابر اعتراضات اجتماعی ناشی از فقر و تبعیض آسیب‌پذیر هستند. این اعتراضات توده‌ها، شکل‌گیری کهنه‌ها و عقده‌های بقی، طبیعتاً آنها را به اعتراضات اجتماعی می‌کشاند، هر چند از بعد سیاسی با حکومت موافق باشند و متأسفانه باید ادعای کرد آن نارضایتی اجتماعی ممکن است به مخالفت یا در حالت خوشبینانه به بی‌تفاوتی سیاسی منجر نشود. این‌ها حتی‌از خود خواهند خست. اشرافی‌گری است این کشور برای یک عده خاص باشد، من چرا هزینه‌اش را ایدم… متأسفانه باید گفت گرچه مدیرانی که روی به این حرام‌خواری آورده‌اند، در میان خیل عظیم مدیران پاکدست و ساده‌زیست ایرانی بسیار کم‌شمارند اما وقتی یک کاغذ تمام سفید باشد، لگه‌های سیاه روی آن بیشتر از سیاه سفید غالب به چشم می‌آید. این آسیب بزرگ آیا کافی نیست که دولت‌ها را به برخورد شدید و تمام‌قد با اشرافی‌گری این مسئولان بکشاند؟!

رسد

توصیه آرمان به دولت برای تغییر فرمانداران

روزنامه آرمان طی مطلبی در شماره روز گذشته خود از آنچه عدم حمایت برخی فرمانداران منصوب دولت یازدهم از روحانی خواند، ابراز نگرانی کرد. روزنامه آرمان، «تغییر استانداران و فرمانداران» را از جمله پیشینه‌هات «دلسوزان دولت» برای رساندن به دولت یازدهم» توصیف و خواستار برکناری تعداد قابل توجهی از فرمانداران نامزد شده است. این روزنامه با نگران کنندگان دستن وضیعت بر بزرگ کند که چنین افرادی مجربان آن انتخابات هستند. دولتمردان باید در فرصت قابل‌مدنه کم‌برندان خود را محکم ببندند و از موفقیت‌های دولت دفاع کرده و پاسخ منتقدان را بدهند. نگرانی روزنامه نزدیک به ایت‌الله هاشمی‌فرستجانی از غیرهمسو بودن برخی فرمانداران و استانداران با دولت روحانی در حالی است که رئیس‌جمهور در همایش فرمانداران سراسر کشور، تمایل فرمانداران به جناح‌های مختلف سیاسی را «بدون اشکال» خوانده بود، روحانی در این همایش گفته بود: ممکن است یک استاندار، فرماندار و وزیر، نظرات شخصی و فردی داشته باشد، اما ما در این جایگاه قرار نگرفتیم؛ تا نظرات فردی و شخصی و تمایلات جناحی‌مان را اعمال کنیم. ممکن است هر فردی یک حزب، جناح و سمت و سویی داشته باشد، اشکالی ندارد.

آیا این شراب سر که خواهد شد؟

روزنامه کیهان در یادداشتی به‌قلم حسین شریعتمداری با عنوان «آیا این شراب سر که خواهد شد؟» در مورد کودتا کوتای گفته‌نوشت: «بعد کودتای جمعه شب ۲۳که واکنیزه کودتاگران هنوز در هاله‌ای از ابهام است و درباره کانون اصلی کودتا و حضور مردم برخاسته از هماهنگی قبلی با آنها نبوده است و آنان به میل و رغبت خود در صحنه حضور یافته و با کودتاگران به مقابله برخاسته‌اند. اما مردم چرا؟! و با کدام انگیزه به میدان آمده بودند؟! فرض کنید که دولت اردوغان به مواضع رویکرد چند سال قبل خود یعنی حمایت آشکار از داعش و سایر گروه‌های تکفیری، اصرار بر سرنگونی حکومت مسوریه و همراهی با توریست‌ها در عراق ادامه داده بود، در این حالت، بدون کمترین تردیدی می‌توان نتیجه گرفت که مردم، حاکمیت نظامیان کودتاگر را در مقابل مواضع دولت ترکیه از زیبایی می‌کردند و دیکتاتوری آنان را بر تحمل سایه شوم و وحشیانه داعش بر کشورشان ترجیح می‌دادند و این، صرف‌نظر از صداقت یا عدم صداقت اردوغان در مواضع اخیرش می‌تواند برای وی درس آموز تلقی شود و چنانچه مواضع یک‌ماه اخیر وی یک حرکت تاکتیکی و فریبکارانه بوده باشد – که چندان بعید نیست – باز هم حضور مردم در مقابل کودتاگران حاکی از آن است که مردم مواضع پیشین اردوغان را نمی‌پسندند و اگر او بر بی‌جنب‌نظر مردم و برخورداری از حمایت آنان در روزهای حادثه است، باید از همراهی با دشمنان اسلام و مردم برای همیشه کناره بگیرد. آیا چنین می‌شود؟ و شرابی که نجم‌الدین اربکان از آن سخن می‌گفت به سر که تبدیل خواهد شد؟! تفاوت در این‌باره به زمان بیشتری نیاز دارد!»